Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

GŁOS Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

ISSN 1642–6045

Kraków–Bieńczyce GRUDZIEŃ 2024 Rok/XXIX Nr 12 (473)

DZISIAJ W BETLEJEM...

KALENDARZ LITURGICZNY - GRUDZIEŃ 2024 R.

02. Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera
03. Św. Franciszka Ksawerego, prezbitera
04. Św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła
Św. Barbary, dziewicy i męczennicy
06. Św. Mikołaja, biskupa
07. Św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła
08. NIEPOKALANE POCZĘCIE NAJŚW. MARYI PANNY
09. Św. Jana Diego Cuahtlatoatzin
11. Św. Damazego I, papieża
12. Św. Łucji, dziewicy i męczennicy
14. Św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła
21. Św. Piotra Kanizjusza, prezbitera i doktora Kościoła
24. WIGILIA
25. NARODZENIE PAŃSKIE
26. ŚW. SZCZEPANA, pierwszego męczennika
27. ŚW. JANA, APOSTOŁA I EWANGELISTY
28. ŚW. MŁODZIANKÓW, męczenników
29. ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYI I JÓZEFA
31. Św. Sylwestra I, papieża

WYDARZY SIĘ W GRUDNIU

03 grudnia – przypada wspomnienie Franciszka Ksawerego, patrona misji.
04 grudnia – Dzień modlitw za bezrobotnych.
08 grudnia – Patronalne Święto Zgromadzenia Sióstr Służebniczek
08 grudnia – Dzień modlitw w intencji Kościoła na Wschodzie, zbiórka pieniężna do puszek na potrzeby Kościoła na Wschodzie.
13 grudnia – Dzień modlitw za ofiary stanu wojennego.
26 grudnia – uroczyste posłanie Kolędników Misyjnych.
29 grudnia – święto Świętej Rodziny – dzień modlitw o świętość małżeństw i rodzin. Odnowienie przyrzeczeń małżeńskich w parafiach.

BOŻE NARODZENIE 2024

NIE ODRZUCAJMY JEZUSA CHRYSTUSA – KSIĘCIA I DAWCĘ POKOJU

„Liturgia nocy Bożego Narodzenia jest bogata w szczególny realizm: realizm tej chwili, którą odnawiamy, a także realizm serc, które na nowo przeżywają tę chwilę. Wszyscy bowiem jesteśmy głęboko poruszeni i wzruszeni, chociaż to, co obchodzimy, wydarzyło się około dwóch tysięcy lat temu. Aby mieć całkowity obraz rzeczywistości tego wydarzenia, aby wniknąć jeszcze bardziej w realizm tej chwili i w serca ludzkie, przypomnijmy sobie, że wydarzyło się to tak jak się wydarzyło: w opuszczeniu , w skrajnym ubóstwie, w stajni – grocie, za miastem, ponieważ ludzie w mieście nie chcieli przyjąć Matki i Józefa do żadnego ze swoich domów. Nigdzie nie było miejsca. Od samego początku świat okazał się niegościnny wobec Boga, który miał się narodzić jako człowiek”. Jan Paweł II, Homilia wygłoszona w noc Bożego Narodzenia 25 grudnia 1978 roku.

Czcigodni Parafianie!
Z Bożej Opatrzności po raz kolejny w naszym życiu możemy obchodzić pamiątkę Narodzenia Pańskiego. W tegorocznych życzeniach jako motto zamieszczamy słowa św. Jana Pawła II, które zawarł w homilii wygłoszonej na pierwszej Pasterce celebrowanej w Watykanie. Po pamiętnych Pasterkach odprawianych na placu budowy naszego kościoła, w 1978 roku po raz pierwszy papieską Pasterkę celebrował uroczyście zgodnie z naszą polską tradycją. Warto zauważyć, że w homilii sprzed ponad 40 lat św. Jan Paweł II poruszył problem, który do dziś nic nie stracił ze swej aktualności. Wydaje się, że wprost przeciwnie – on jeszcze bardziej narasta, a nasz świat staje się coraz bardziej niegościnny dla Boga, który przychodzi.
Inny wielki święty – Jan Maria Vianney – mail kiedyś powiedzieć: „Gdy ludziom zabierze się Boga, to nie znaczy, że nie będą niczego czcić. To znaczy, że będą czcić byle co”. Coraz bardziej widzimy jak ta mądrość człowieka, który żył w trudnym czasie po rewolucji francuskiej spełnia się na naszych oczach. Św. Jan Vianney widział, jak ludzie którym rewolucja siłą i zohydzeniem zabrała

ISSN 1642–6045

GŁOS Arki Pana

Wydawca: Parafia Rzymsko–Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczycach
Zespół redakcyjny: ks. Tomasz Nowak – asystent kościelny, **Tadeusz A. Janusz** – redaktor naczelny; **Maria Wileńska** – sekretarz redakcji; **Małgorzata Modzelewska**; **Stanisław Malara**; **Tadeusz Pałka** – foto; **Adres redakcji:** 31–831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 4 zł.
Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji;
Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.
Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

Boga byli gotowi czcić cokolwiek. Widział, a może jeszcze bardziej słyszał, do czego zdolny jest człowiek, któremu Boga z duszy się wydrze lub wmówi mu się, że w naszych czasach w Boga „się nie wierzy". Mówi się o św. Janie Marii Vianneyu, że on wyspowiadał Francję z rewolucji. Do Ars, gdzie był proboszczem przyjeżdżały tłumy Francuzów, żeby się wyspowiadać. On od środka, od strony obolałego sumienia, widział biedę człowieka, który pozwolił się omamić ideologii nowoczesności i zamiast Boga czcić zaczął „byle co". On wyspowiadał Francuzów ze zniszczenia swego świata w imię nowoczesności, która okazała się ułudą. Jakże nasze czasy ideologicznego zaćmienia przypominają nieszczęścia przyniesione przez rewolucję francuską i mordercze wojny, które były jej skutkiem. Ufajmy, że nasza rzeczywistość nie stoczy się w otchłań wojny będącej wynikiem odrzucenia Jezusa Chrystusa Księcia Pokoju. Ufajmy, że nasze czasy zdołają się „wyspowiadać" z odrzucania Boga zanim to odrzucenie wyda tragiczny owoc cierpienia śmierci i zniszczenia wszystkiego, co nasz świat stanowi.

Wobec takiej zasmucającej rzeczywistości, czego życzyć? Tylko jednego: aby w naszym życiu nie brakło miejsca dla Pana Boga, abyśmy przyjęli Jezusa do naszych serc, abyśmy nie pozostawiali Go bezdomnym oraz abyśmy naszego życia nie czynili pustym, gdy Jego w nim zabraknie. Niech Boże Narodzenie 2024 będzie dla nas prawdziwym świętem spotkania i przyjęcia Boga do naszej rzeczywistości.

Siostry i Księża pracujący
w Arce Pana

BOŻE NARODZENIE 2024

***„Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i co Pan oznajmił".* (Łk 2,15)**

Niech „Cud Miłości" – Jezus Chrystus,
który zstąpił z Nieba
opromieni swoją łaską naszą codzienność,
przyniesie radość, pokój, szczęście
oraz poczucie jedności, solidarności,
sprawiedliwości, wzajemnego szacunku
i miłości w życiu rodzinnym
i społecznym.

Serdeczne życzenia
Wszystkim naszym Czytelnikom składa

Zespół redakcyjny *Głosu Arki Pana*

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA

DZISIAJ W BETLEJEM...

Uroczystość Bożego Narodzenia kieruje naszą uwagę na Betlejem... W proroctwie Micheasza przywoływanym w liturgii na zakończenie Adwentu ukazuje się miasteczko Betlejem w Judei, które będzie świadkiem wielkiego wydarzenia: «A ty, Betlejem Efrata, / najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! / Z ciebie wyjdzie dla mnie / Ten, który będzie władał w Izraelu, / a pochodzenie Jego od początku, / od dni wieczności» (Mi 5, 1). Tysiąc lat przed przyjściem Chrystusa w Betlejem urodził się wielki król Dawid, którego Pisma zgodnie nazywają przodkiem Mesjasza. Ewangelia św. Łukasza opowiada, że Jezus narodził się w Betlejem, gdyż Józef, «z domu i rodu Dawida», mąż Maryi, musiał udać się do tego miasta na spis ludności i właśnie w owych dniach Maryja urodziła Jezusa (por. Łk 2, 1-7). Dzięki temu i pozostałym zbawczym wydarzeniom jakie miały miejsce wraz z przyjściem na świat Jezusa Chrystusa naszego Zbawiciela, Ziemia Święta stała się kolebką naszej wiary i autentycznej chrześcijańskiej tożsamości, ale też nieustannego zmagania się o pokój. Na przestrzeni wieków aż do naszych czasów – podkreśla się zwłaszcza w obecnej sytuacji, że - „jest naznaczona smutkiem żałoby wobec licznych ofiar eskalacji przemocy oraz bezsilności wobec spirali nienawiści". Dotyczy to również sąsiadujących z nią krajów Bliskiego Wschodu. Była i ciągle jest areną wojen i tęsknoty za pokojem - pisał papież Paweł VI w adhortacji Nobis in animo w 1974 r.: „Na tej ziemi obok Świątyń i Miejsc Świętych, znajduje się i działa żywy Kościół. Wspólnota ludzi wierzących w Chrystusa. Chodzi o Wspólnotę, która w ciągu historii przeszła przez niezliczone wprost doświadczenia i podlegała gorzkim kolejom losu. Trapiły ją podziały wewnętrzne, prześladowania z zewnątrz, a od niedawna osłabiła emigracja, co powoduje, że sama nie może się dłużej utrzymać".

MIASTO CHLEBA I UPRAGNIONEGO POKOJU

Betlejem położone jest w Autonomii Palestyńskiej ok.10 km na południe od Jerozolimy. Usytuowane na wysokości 775 metrów n.p.m. na zboczach skalistych wzgórz, pokryte jest winnicami i różnorodnymi gajami. Hebrajska nazwa miasta Bet Lechem oznacza „dom chleba" i może pochodzić od urodzajności tamtejszych gleb, gdyż uprawia się tam pszenicę, żyto, jęczmień oraz inne zboża, owoce i warzywa. Betlejem zwane jest – jak wspomnieliśmy - Miastem Dawidowym bo tu urodził się wielki król Dawid, drugi król Judy i Izraela (Mi 5,1) .

Betlejem jest również miastem-symbolem pokoju w Ziemi Świętej i na całym świecie, bo tam ponad dwa tysiące lat temu narodził się Jezus Chrystus - Dawca pokoju. Tymczasem zarówno w przeszłości jak i teraz jesteśmy świadkami, że Miasto również przez ostatnie lata było w centrum napięć politycznych, konfliktów zbrojnych oraz ataków terrorystycznych. Święta Bożego Narodzenia w Betlejem i na całym świecie - mówił papież Benedykt XVI - „to odnowienie co roku proroctwa pokoju dla każdego człowieka, które zobowiązuje chrześcijan, by docierali do ludzkich dramatów i zniewoleń, często nieznanych i ukrytych, oraz do konfliktów w środowisku, w którym żyją, z uczniami Jezusa. I aby wszędzie stawali się narzędziami i zwiastunami pokoju, by nieśli miłość tam, gdzie jest nienawiść, przebaczenie, gdzie jest obraza, radość w miejsce smutku i prawdę, gdzie jest błąd — jak wyrażają to piękne słowa znanej franciszkańskiej modlitwy". Symbolem Miasta Pokoju jest między innymi Betlejemskie Światło Pokoju. W Grocie Narodzenia Pańskiego w Betlejem płonie wieczny ogień od którego co roku odpala się jedną malutką świeczkę, której płomień niesiony przez skautów w wielkiej sztafecie przez kraje i kontynenty, obiega świat.

BAZYLIKA NARODZENIA PAŃSKIEGO

Na pamiątkę tego, że Jezus narodził się w Betlejem, stoi tam wczesnochrześcijańska Bazylika Narodzenia Pańskiego, która została poświęcona 31 maja 339 r., a jedną z osób obecnych na uroczystości była św. Helena, która poleciła ją wybudować. Obecna pięcionawowa bazylika posiada kształt z czasów cesarza Justyniana, który ją rozbudował (ok. 540 rok). Przetrwała liczne najazdy, podczas których zniszczone zostały inne kościoły z czasów panowania cesarza Konstantyna i Cesarstwa Bizantyjskiego. W 614 roku Persowie zburzyli wszystkie kościoły i klasztory w Palestynie, ale oszczędzili bazylikę w Betlejem wyłącznie ze względu na szacunek dla mozaiki w niej odnalezionej, która przedstawiała Trzech Króli w tradycyjnych szatach perskich. Bazylika również przetrwała prawie bez szwanku najazd kalifów egipskich na Ziemię Świętą w 1009 roku, a także wiele bitew toczonych po przybyciu krzyżowców w 1099 roku. Od 1347 r. opiekę nad Bazyliką powierzono franciszkanom. Opiekują się oni nią do dnia dzisiejszego, chociaż prawa do tego świętego miejsca mają również prawosławni Grecy, Syryjczycy i Ormianie.

Do bazyliki Narodzenia od strony północnej przylega franciszkański konwent i kościół pod wezwaniem świętej Katarzyny, męczennicy aleksandryjskiej. Franciszkanie obok klasztoru prowadzą hospicjum „Casa Nova". Kościół został zbudowany w 1882 roku, na miejscu wcześniejszego, pochodzącego z czasów krzyżowców. Patriarcha łaciński celebruje w nim corocznie Pasterkę, na którą przybywają rzesze pielgrzymów z całego świata. Codziennie o godz. 12-stej z kościoła udaje się procesja franciszkanów do Groty Narodzenia na wspólną modlitwę, do której przyłączają się pielgrzymi.

Groty Bazyliki Narodzenia tworzą zawiły labirynt. Początkowo chowano w nich zmarłych chrześcijan. Z czasem zostały zamienione na kaplice. Obok Groty Narodzenia z gwiazdą w miejscu Żłóbka, jest kaplica św. Józefa upamiętniająca sen, w którym anioł polecił mu uciekać do Egiptu, kaplica Młodzianków, którzy pierwsi oddali krew za Jezusa, świętego Euzebiusza z Cremony, świętego Hieronima, który w latach 386-406 pracował w niej nad dziełem swego życia, jakim było przetłumaczenie Biblii z języków oryginalnych na łacinę, tak zwana Wulgata, która stała się oficjalnym tekstem Kościoła rzymskokatolickiego. Wokół niego gromadziły się osoby aby w pobliżu miejsca narodzenia Jezusa prowadzić życie monastyczne i naśladować Jego ubóstwo. Stąd też obok jest grota świętych Pauli i jej córki Eustachii, rzymianek, które przybyły do Betlejem podążając za Hieronimem.

FRANISZKAŃSKA KUSTODIA ZIEMI ŚWIĘTEJ

Sanktuarium w Betlejem jak i pozostałych Miejsc Świętych w Ziemi Świętej od ośmiu wieków strzegą Bracia Mniejsi – franciszkanie z Kustodii Ziemi Świętej zwanej „perłą misji franciszkańskich". Powołał ją do istnienia w 1342 r papież Klemens VI przekazując Braciom Mniejszym misje strzeżenia i opieki nad miejscami świętymi w Ziemi Świętej. Misję Kustodii wspiera 84 Komisariaty Ziemi Świętej w 35 krajach. Ich zadaniem jest ukazywanie historii, kultury i dziedzictwa religijnego Ziemi Świętej. Czynią to przez organizowanie pielgrzymek do Ziemi Świętej, prowadzenie ośrodków informacyjnych, studiów biblijnych oraz organizowanie pomocy materialnej dla utrzymania sanktuariów, pomocy dla miejscowych chrześcijan i dzieł prowadzonych przez Kustodię Ziemi Świętej. Istniejący od 100 lat Polski Komisariat Ziemi świętej w Krakowie przy ul. Reformackiej 4 organizuje pielgrzymki do krajów biblijnych, wydaje kwartalnik „Ziemia Święta", prowadzi studium Pisma Świętego, organizuje działalność wydawniczą, prowadzi muzeum misyjne i inne formy pracy mające na celu przybliżanie i cześć dla miejsc Świętych oraz pomocy materialnej dla Kustodii Ziemi Świętej.

Dzisiaj jednym z najważniejszych zadań Kustodii jest utrzymanie niewielkiej obecności chrześcijańskiej w Ziemi Świętej. Większość chrześcijan w Betlejem to potomkowie arabskich klanów chrześcijańskich z Półwyspu Arabskiego. Odsetek chrześcijan w Betlejem spadł w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat z powodu ciągłej i intensywnej emigracji. W 1947 r. chrześcijanie stanowili ponad 75% populacji, ale w 1998 r. liczba ta spadła do 23% populacji tego liczącego 30 tys.

mieszkańców miasta, a to z powodu – jak się tłumaczy - stresu fizycznego i psychicznego oraz niekorzystnej sytuacji ekonomicznej i ataków ze strony niektórych grup bojowników na chrześcijan. Ponadto Izraelici wykupują ziemie Palestyńczyków, również chrześcijan, wokół Betlejem zmuszając ich tym samym na opuszczenie kraju. Ze względu na prawie całkowite zamknięcie i brak turystów, Betlejem i inne święte miejsca przypominają "więzienie pod gołym niebem".

W swoim przemówieniu 14 września 2024 r., Kustosz Ziemi Świętej i Mistrz Zakonu Bożogrobców o. Francesco Patton OFM. podczas Miechowskich Dni Jerozolimy powiedział: „Życie w Ziemi Świętej oznacza przebywanie w miejscu, które pojawia się w serwisach informacyjnych tylko kiedy dochodzi do tragicznych aktów przemocy. W rzeczywistości to miejsce, tak małe na mapie świata, jest tym fragmentem ziemi, na którym nasza historia zmieniła się całkowicie. To dzięki narodzeniu, życiu, męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa". /…/ W tej chwili wszyscy chrześcijanie są odpowiedzialni za to, aby zająć się problemami Ziemi Świętej i tej małej wspólnoty chrześcijańskiej, która [tam jeszcze] pozostała".

POKÓJ Z TRUDEM POSZUKIWANY I OCZEKIWANY

Miejsca święte w Ziemi Świętej zazwyczaj oblegane przez pielgrzymów, często świecą pustkami. Tak było, gdy pandemia Covid-19 ogarnęła cały świat. Jak za dotknięciem magicznej różdżki ustał w jednym momencie ruch pielgrzymkowy. Od 2007 r., kiedy radykalny Hamas po krwawym konflikcie z organizacją Fatah przejął siłowo Strefę Gazy, trwał tam nieustanny konflikt i blokada tego terytorium przez Izrael i Egipt. Konflikt ten przybrał dramatyczne rozmiary od 7 października 2023 r. gdy palestyńskie ugrupowanie terrorystyczne zaatakowało Izrael, zabijając 1200 osób i biorąc około 250 zakładników. Władze Izraela zakładają ciągłe blokady, by do strefy nie można było dostarczać wody, żywności, paliwa i elektryczności. W wyniku izraelskich działań wojennych w Strefie Gazy zginęło ponad 40 tysięcy Palestyńczyków. Ludność jest zmuszana do wędrówki na południe, gdzie ma do dyspozycji zaledwie 110 km2. W tym momencie gęstość zaludnienia wynosi tam prawie 18200 osób na km2. Cały świat zadaje sobie pytanie o to, jak długo to jeszcze potrwa? Siły zbrojne Izraela starają się osiągnąć swój główny cel, czyli zniszczyć Hamasu i jego zaplecza. Tymczasem islamski ruch zyskał nowych zwolenników i jego sojusznicy wyraźnie się zaktywizowali i sytuacja każdej ze stron staje się coraz trudniejsza. W Gazie zakładnikami nie są tylko porwani Izraelczycy, czy więźniowie palestyńscy. Całą ludność strefy, czyli ponad 2 miliony osób można uważać za zakładników Hamasu, a strefa przypomina pilnie strzeżony obóz internowania. Ofiarami konfliktu są najsłabsi i bezbronni, to w 70 % kobiety i dzieci. Warto o tym pamiętać, bo do mediów przebijają się raczej wiadomości o akcjach zbrojnych i poczynaniach politycznych, a nie o ofiarach tej wojny. W tych dniach, Ziemia Święta, Betlejem niestety, nie jest znakiem osiągniętego i trwałego pokoju, lecz pokoju z trudem poszukiwanego i oczekiwanego.

Pielgrzymując do Ziemi Świętej można dotykać źródeł swojej wiary i utwierdzać się w swojej chrześcijańskiej tożsamości. Pielgrzymowanie do Ziemi Świętej pozwala też odczuć łączność z wszystkimi, którzy wcześniej poprzez wieki przebywali ten szlak począwszy od postaci biblijnych, poprzez pielgrzymów epoki bizantyjskiej, krzyżowców aż po czasy współczesne. Pięknie wyraził to Ojciec Święty Benedykt XVI, który zaraz po przybyciu do Ziemi Świętej w dniu 11 maja 2009 r. powiedział: „*Cenię sobie, że dane mi było odbycie pielgrzymki do ziemi uświęconej krokami patriarchów i proroków, ziemi, którą chrześcijanie otaczają szczególną czcią, jako miejsce życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Zajmuję swoje miejsce w długim szeregu chrześcijańskich pielgrzymów do tych brzegów, szeregu, który sięga wstecz do najwcześniejszych wieków historii Kościoła, i który – jestem pewien – będzie trwał i ciągnął się długo w przyszłość*".

Oprac.: TAJ

9 LISTOPADA 2024
KS. JAN WITOLD ŻELAZNY: PODSTAWOWYM PROBLEMEM, DOTYCZĄCYM CHRZEŚCIJAN, SZCZEGÓLNIE W ZIEMI ŚWIĘTEJ, JEST TO, ŻE SĄ ZAPOMNIANYMI BRAĆMI

Jak nieść pomoc prześladowanym chrześcijanom? Co Archidiecezja Krakowska robi, aby wspierać „zapomnianych braci" na Bliskim Wschodzie? Przed XVI Dniem Solidarności z Kościołem Prześladowanym rozmawiamy o tym z ks. Janem Witoldem Żelaznym, dyrektorem sekcji polskiej Papieskiego Stowarzyszenia „Pomoc Kościołowi w Potrzebie".

Kolejny Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Jak w praktyce możemy wyrazić tę solidarność?

Ks. Jan W. Żelazny, szef sekcji polskiej Papieskiego Stowarzyszenia „Pomoc Kościołowi w Potrzebie": Podstawowym problemem, dotyczącym chrześcijan, szczególnie w Ziemi Świętej, jest to, że są zapomnianymi braćmi. Wszyscy wiedzą o wojnie Palestyńczyków, o prawach Izraela, a nikt nie bierze pod uwagę, że pomiędzy nimi, jak ziarenka pomiędzy dwoma kamieniami, są chrześcijanie. Nikt nie bierze pod uwagę tego, że terytorium palestyńskie to także Betlejem, gdzie było przecież tak wielu chrześcijan, że na tych miejscach oni żyją i dalej świadczą o tym, że są obecni i że – paradoksalnie – są jedną z najbardziej, jeśli nie najbardziej poszkodowaną grupą w tym konflikcie. To nie jest duża liczba osób, ale procentowo oni są tymi, którzy ponoszą teraz największe ofiary.

W jaki sposób możemy ich „zauważyć", będąc tutaj w Krakowie?

Będących w Krakowie zapraszam do naszego miejsca, na „Pola Dialogu". Można tu nie tylko otrzymać informacje, ale też w konkretny sposób pomóc, kupując rękodzieło tworzone przez tych ludzi. Dochód w całości idzie na pomoc dla nich. Można mieć więc pamiątkę np. z drewna oliwnego, a jednocześnie konkretnie ich wesprzeć. Mnie jednak chodzi szczególnie o dwa elementy. O element modlitwy, która jest przede wszystkim rozpoznaniem ich obecności. To zauważenie, że są chrześcijanie, którzy mówią po arabsku, których zwyczaje są może trochę odmienne od naszych, ale są to nasi bracia w wierze, czczący tego samego Pana Jezusa, wzywających pomocy tej samej Matki Bożej i jeszcze pozostający w jedności z Ojcem Świętym. Oni są.

Łączy nas więcej niż dzieli

Wszystko nas łączy. Dzieli nas to, że troszeczkę inaczej się ubieramy, ale czy to dużo? Chodzi o pamięć, żeby o nich wiedzieć, by o nich mówić. Rozmawiając o trwającej wojnie, powinniśmy też wiedzieć, że ona dotyka naszych braci i że Ziemia Święta to nie tylko Izrael. Dużą jej część stanowi Liban. Pan Jezus chodził w okolice Tyru i Sydonu, które znajdują się właśnie na południu tego kraju. Większość stanowią tam chrześcijanie.

O tym, że ktoś gdzieś cierpi, bardzo często słyszymy dopiero przy okazji kataklizmów, a pomoc niesiona jest tam przecież na co dzień. W jaki sposób to dzieje się tutaj, w Archidiecezji Krakowskiej?

To np. pomoc duchownym, którą archidiecezja – dzięki abp. Markowi Jędraszewskiemu – świadczy od dłuższego czasu. Ks. Arcybiskup napisał kiedyś list do księży, który mówił m.in. o tej konkretnej pomocy dla kapłanów, posługujących na Bliskim Wschodzie. Dzieje się to poprzez intencje mszalne. Księża z wielu parafii przekazują intencje, zamówione podczas uroczystości pogrzebowych, których oni sami nie są w stanie odprawić. Ja przekazuje je do Kościoła maronickiego, który rozdziela je pośród swoich kapłanów, przede wszystkim tych, którzy żyją poza wspólnotami zakonnymi. Dla nich często to jedyne utrzymanie, jakie mają. Dla nich to naprawdę duża pomoc ekonomiczna, a my jednocześnie zapewniamy modlitwę za naszych zmarłych.

Win-win. Korzystają obie strony.

Tak. Chcę też powiedzieć o dodatkowej pomocy finansowej, która płynie bezpośrednio z parafii, a która dociera np. do szkoły franciszkanek, która jest jedną z pierwszych placówek dla dziewcząt w Lewancie. Funkcjonuje ona w dużej mierze, dzięki pomocy przekazywanej z naszej archidiecezji. Organizowane są też akcje, dedykowane uczniom, którzy np. piszą do siebie listy. To jest ten drugi element: obok modlitwy, pamięć. Jestem niesamowicie dumny z tego, że diecezja, z której pochodzę, potrafiła się tak złączyć w niesieniu dobra. Dzięki temu np. dla dzieci z Budzowa ci chrześcijanie nie są już anonimowi. Mają imiona i nazwiska. To jest np. konkretna Miriam. Najgorsze jest przecież właśnie, gdy człowiek walczy, składa ofiarę, a jest sam w tym wszystkim. Dzięki tej działalności chrześcijanie na Bliskim Wschodzie wiedzą, że ktoś o nich wie, pamięta i mówi innym.

Czy jest jakieś przesłanie lub konkretna myśl, z którą chciałby Ksiądz zostawić wiernych w tę niedzielę, w Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym?

Zapominamy, że podstawowym czynnikiem, poprzez który mamy nieść Ewangelię światu, jest przykazanie, które zostawił nam Chrystus: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; tak jak ja was umiłowałem". On nas umiłował, oddając swoje życie w ofierze. Ci bracia też oddają swoje życie. Może nie zawsze fizycznie umierając, ale oddają swoje domy, swoje majątki, swoją przyszłość. Bądźmy razem z nimi i wypełnijmy wreszcie przykazanie, które zostawił nam Chrystus.

Nie potrzeba więc rzeczy nadzwyczajnych, a właśnie zwyczajnych?

Tak było w całej tradycji Kościoła. Wydaje mi się, że to jest coś, co możemy zrobić i to, co robimy poprzez różne stowarzyszenia. Jeszcze raz powtarzam, jestem dumny z tego, co uczyniliśmy tutaj, w Archidiecezji Krakowskiej – z tego, że możemy to robić i że odległość kilku tysięcy kilometrów nie zmienia faktu, że jesteśmy w stanie być ze sobą, wypełniając przykazanie Chrystusa.

Rozmawiała Karolina Zając | Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

PAPIESKA ENCYKLIKA O NAJŚWIĘTSZYM SERCU JEZUSA

„DILEXIT NOS”– „UMIŁOWAŁ NAS”

Proszę Pana Jezusa, aby z Jego Najświętszego Serca wypłynęły dla nas wszystkich strumienie wody żywej, aby zagoić rany, które sobie zadajemy, aby umocnić naszą zdolność kochania i służenia, aby pobudzać nas do nauki wspólnego podążania ku światu sprawiedliwemu, solidarnemu i braterskiemu – czytamy w encyklice Ojca Świętego „Dilexit nos" o miłości ludzkiej i Bożej Serca Jezusa Chrystusa. Jest to czwarta encyklika papieża Franciszka po „Lumen fidei” (2013), „Laudato si’” (2015) oraz „Fratelli tutti” (2020).

„«Umiłował nas» – mówi św. Paweł, odnosząc się do Chrystusa (Rz 8, 37), abyśmy odkryli, że od tej miłości nic «nie zdoła nas odłączyć» (Rz 8, 39)”.) Tak rozpoczyna się czwarta encyklika Papieża Franciszka, zatytułowana „Dilexit nos” od jej pierwszych słów, która jest poświęcona ludzkiej i Bożej miłości Serca Jezusa Chrystusa. „Jego otwarte Serce uprzedza nas i czeka bezwarunkowo na nas, nie stawiając żadnych wstępnych wymagań, aby móc nas kochać i ofiarować nam swoją przyjaźń: On pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10). Dzięki Jezusowi «myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam» (1 J 4, 16)” (1).

Miłość Chrystusa ukazana w Jego Najświętszym Sercu

Podczas gdy „w społeczeństwie – jak pisze Papież – mnożą się różne formy religijności, które nie odwołują się do osobistej relacji z Bogiem miłości” (87), a chrześcijaństwo często zapomina o „o czułości wiary, radości z oddania się służbie, gorliwości misji prowadzonej pomiędzy ludźmi” (88), Papież Franciszek proponuje nowe pogłębienie miłości Chrystusa ukazanej w Jego świętym Sercu i zachęca nas do odnowienia naszej autentycznej pobożności, pamiętając, że w Sercu Chrystusa „możemy odnaleźć całą Ewangelię” (89): to w Jego Sercu „ostatecznie rozpoznajemy samych siebie i uczymy się kochać” (30).

Świat zdaje się tracić serce

Franciszek wyjaśnia, że spotykając miłość Chrystusa, „stajemy się zdolni do tworzenia braterskich więzi, do uznania godności każdego człowieka i do troszczenia się razem o nasz wspólny dom”, do czego zachęca w swoich społecznych encyklikach „Laudato si” i „Fratelli tutti” (217). Stając przed Sercem Chrystusa, prosi Pana, „aby jeszcze raz zlitował się nad tą zranioną ziemią” i wylał na nią „skarby swojego światła i miłości”, aby świat,

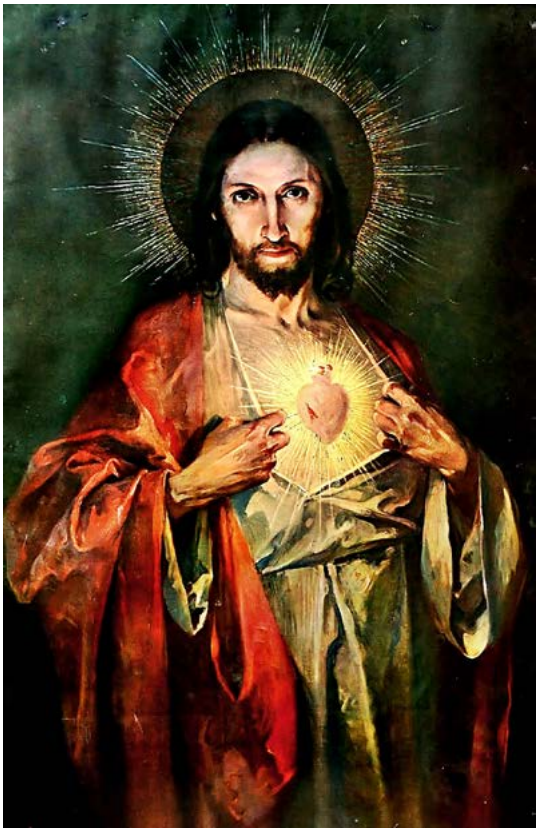

„przeżywa wojny, nierówności społeczno-ekonomiczne, konsumpcjonizm i antyludzkie wykorzystywanie technologii, mógł odzyskać to, co najważniejsze i niezbędne: serce” (31).

Ogłaszając przygotowanie dokumentu na zakończenie audiencji generalnej 5 czerwca, Papież wskazał, że pomoże on rozważać aspekty „miłości Pana, które mogą oświetlić drogę odnowy kościelnej, ale także, które mówią coś znaczącego światu, wydającemu się tracić serce”. Ma to wszystko miejsce podczas obchodów 350. rocznicy pierwszego objawienia Najświętszego Serca Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque z 1673 roku, które potrwają do 27 czerwca 2025 roku.

Znaczenie powrotu do serca

Encyklika o kulcie Najświętszego Serca Jezusa, poprzedzona krótkim wstępem i podzielona na pięć rozdziałów, zgodnie z zapowiedzią z czerwca, zawiera „cenne refleksje poprzednich tekstów Magisterium i długą tradycję sięgającą Pisma Świętego, aby dziś na nowo zaproponować całemu Kościołowi ten pełen duchowego piękna kult”.

Pierwszy rozdział, „Znaczenie serca”, wyjaśnia, dlaczego trzeba „powrócić do serca” w świecie, w którym jesteśmy kuszeni, by „aby stać się nienasyconymi konsumpcjonistami i niewolnikami mechanizmów rynku” (2). Rozdział ten analizuje, co rozumiemy pod pojęciem „serce”: Biblia mówi o nim jako o rdzeniu „które kryje się za tym, co zewnętrzne” (4), miejscu, gdzie „tam nie liczy się to, co pokazujemy na zewnątrz ani to, co ukrywamy – tam jesteśmy sobą” (6). Do serca prowadzą pytania, które mają znaczenie: jaki sens chcę nadać swojemu życiu, swoim wyborom i działaniom, kim jestem przed Bogiem (8). Papież podkreśla, że współczesne pomniejszanie roli serca znajdujemy „w greckim i przedchrześcijańskim racjonalizmie, w post-chrześcijańskim idealizmie oraz w różnych formach materializmu”. Stąd w wielkich nurtach filozoficznych preferowano takie pojęcia jak „rozum, wola czy wolność”. Nie znajdując miejsca dla serca, „nie rozwinęła się również szeroko idea osobistego centrum”, w którym wszystko mogłaby jednoczyć miłość (10). Papież zwraca uwagę, że powinniśmy uznać, że to ja „jestem moim sercem, ponieważ to ono mnie wyróżnia, kształtuje moją tożsamość duchową i jednoczy mnie w komunii z innymi ludźmi” (14).

Świat może się zmienić, zaczynając od serca

Serce „łączy elementy” i „umożliwia każdą autentyczną więź, ponieważ relacja, która nie jest budowana sercem, nie jest w stanie przezwyciężyć rozdrobnienia indywidualizmu” (17). Duchowość świętych, takich jak Ignacy Loyola (przyjęcie przyjaźni z Panem jest kwestią serca) i John Henry Newman (Pan zbawia nas, przemawiając do naszego serca ze swojego

Najświętszego Serca), uczy nas, jak pisze Papież Franciszek, że „stojąc przed Sercem żywego i obecnego Jezusa, nasz umysł, oświecony przez Ducha, rozumie słowa Jezusa.” (27). Ma to również konsekwencje społeczne, ponieważ świat może się zmienić „zaczynając od serca” (28).

Gesty i słowa miłości

Drugi rozdział poświęcony jest gestom i słowom miłości Chrystusa. Jego gesty, które pokazują, że traktuje nas jak przyjaciół i ukazują, że Bóg jest „bliskością, współczuciem i czułością”, widzimy w spotkaniach z Samarytanką, Nikodemem, prostytutką, kobietą przyłapaną na cudzołóstwie oraz niewidomym przy drodze (35). Jego spojrzenie, które „przenika głębię twojego wnętrza” (39), pokazuje, że Jezus „poświęca całą swoją uwagę ludziom, ich troskom i ich cierpieniom” (40). Robi to w taki sposób, że „podziwia dobre rzeczy, które w nas rozpoznaje”, jak w przypadku setnika, nawet jeśli inni tego nie zauważają (41). Najbardziej wymownym gestem miłości jest „Chrystus przybity do krzyża” (46). Wcześniej Jezus płacze nad przyjacielem Łazarzem i przeżywa męki w Ogrodzie Oliwnym, świadomy nadchodzącej gwałtownej śmierci „z rąk tych, których tak bardzo kochał” (45).

Tajemnica Serca, które tak bardzo umiłowało

W trzecim rozdziale, „Oto Serce, które tak bardzo umiłowało”, Papież przypomina, w jaki sposób Kościół rozważa i rozważał w przeszłości „świętą tajemnicę Serca Pana”. Czyni to odwołując się do encykliki Piusa XII „Haurietis aquas”, o nabożeństwie do Najświętszego Serca Pana Jezusa (1956). Wyjaśnia, że „nabożeństwo do Serca Chrystusa nie jest kultem organu oddzielonego od Osoby Jezusa”, ponieważ to, co kontemplujemy i adorujemy to „cały Jezus Chrystus, Syn Boży, który stał się człowiekiem, przedstawiany na obrazach, na których wyeksponowane jest Jego serce” (48). Obraz Serca z ciała, podkreśla Papież, pomaga nam kontemplować w pobożności, że „miłość Serca Jezusowego, nie oznacza samej tylko miłości Bożej, ale także miłość ludzką” (61). „W obrazie Serca Pana – Papież cytuje dalej Benedykta XVI – zawiera się potrójna miłość”

Jego Serce, cytuje dalej Benedykta XVI, zawiera „potrójną miłość”: wrażliwą miłość Jego fizycznego serca „i Jego podwójną miłość duchową, ludzką i Bożą” (66), w której możemy spotykać „w skończoności to, co nieskończone” (64).

Serce Jezusa jest syntezą Ewangelii

Wizje niektórych świętych, szczególnie oddanych Sercu Chrystusa – podkreśla Papież Franciszek – „są to piękne natchnienia, które mogą motywować i przynosić wiele dobra”, jednak „nie są czymś, w co wierzący są zobowiązani wierzyć, jakby to było Słowo Boże”. Dlatego Papież, nawiązując do słów Piusa XII, przypomina, że nie można twierdzić, iż ten kult „zrodził się na skutek prywatnych objawień”. Wręcz przeciwnie, „nabożeństwo do Serca Chrystusa jest istotne dla naszego życia chrześcijańskiego, ponieważ oznacza pełne wiary i adoracji otwarcie na tajemnicę Bożej i ludzkiej miłości Pana, do tego stopnia, że możemy jeszcze raz stwierdzić, iż Najświętsze Serce jest syntezą Ewangelii” (83). Następnie Papież zachęca do odnowienia nabożeństwa do Serca Jezusa także w odpowiedzi na „nowe przejawy ‘duchowości bez ciała’”, które mnożą się w społeczeństwie (87). Konieczny jest powrót do „ucieleśnionej syntezy Ewangelii” (90), zwłaszcza w obliczu „wspólnot i pasterzy skupionych wyłącznie na działaniach zewnętrznych, na reformach strukturalnych pozbawionych Ewangelii, na obsesyjnych organizacjach, światowych projektach, zsekularyzowanych refleksjach i różnych propozycjach przedstawianych jako wymagania, które czasem usiłuje się narzucić wszystkim” (88).

Doświadczenie miłości, “która daje pić”

W dwóch ostatnich rozdziałach Papież Franciszek podkreśla dwa aspekty, które „nabożeństwo do Najświętszego Serca powinna łączyć, aby nadal nas karmić i przybliżać do Ewangelii: osobiste doświadczenie duchowe oraz zaangażowanie wspólnotowe i misyjne” (91). W czwartym rozdziale, „Miłość, która daje pić”, Papież ponownie przywołuje Pismo Święte i, idąc śladami pierwszych chrześcijan, rozpoznaje Chrystusa i Jego przebity bok w „tym, którego przebili”, co Bóg odnosi do siebie w proroctwie z Księgi Zachariasza. Jest to źródło otwarte dla ludu, by ugasić jego pragnienie miłości Boga i „na obmycie grzechu i zmazy” (95). Wielu Ojców Kościoła wspominało o ranie boku Jezusa jako źródle wody Ducha, a wśród nich szczególnie św. Augustyn, który „utorował drogę nabożeństwu do Najświętszego Serca jako miejsca osobistego spotkania z Panem” (103). Stopniowo ten przebity bok – przypomina Papież – „przybrał postać serca” (109). W swoim nauczaniu Papież wymienia wiele świętych kobiet, które „opowiedziały o swoich doświadczeniach spotkania z Chrystusem, cechujących się spoczynkiem w Sercu Pana” (110). Wśród bardziej współczesnych czcicieli Papież wspomina w encyklice przede wszystkim św. Franciszka Salezego, który przedstawia swoją propozycję życia duchowego poprzez „serce przebite dwiema strzałami otoczone koroną cierniową” (118).

Objawienia św. Małgorzacie Alacoque

Pod wpływem tej duchowości św. Małgorzata Maria Alacoque opisała objawienia Jezusa w Paray-le-Monial, które miały miejsce między końcem grudnia 1673 a czerwcem 1675 roku. Istotę przekazu, jaki nam pozostawiła, można streścić w słowach, które usłyszała: „Oto Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, że w niczym nie oszczędzając siebie, całkowicie się wyniszczyło i ofiarowało, aby im okazać miłość” (121).

Nabożeństwo do Serca Chrystusa prowadzi do braci

Piąty i ostatni rozdział, „Miłość dla Miłości”, pogłębia wspólnotowy, społeczny i misyjny wymiar każdej autentycznej pobożności do Serca Chrystusa, która, „prowadzi nas do Ojca, posyła nas do braci” (163). Miłość do bliźnich jest bowiem „nie ma większego czynu, jaki możemy Mu ofiarować, aby miłość odwzajemnić miłością” (167). Patrząc na historię duchowości, Papież przypomina, że misyjne zaangażowanie św. Karola de Foucauld uczyniło go „bratem wszystkich”: „pozwalając się kształtować Sercu Chrystusa, pragnął objąć swoim braterskim sercem całą cierpiącą ludzkość” (179). Papież Franciszek odnosi się także do wynagrodzenia, jak tłumaczył to św. Jan Paweł II: „poprzez całkowite oddanie się Sercu Chrystusa, «na ruinach nienawiści i przemocy będzie mogła powstać cywilizacja Serca Chrystusa»” (182).

Misja rozmiłowania świata

Encyklika przypomina za św. Janem Pawłem II, że „poświęcenie się Sercu Chrystusa «wiąże się z działalnością misyjną samego Kościoła, ponieważ odpowiada na pragnienie Serca Jezusa, aby za pośrednictwem członków Jego Ciała rozszerzać na cały świat całkowite oddanie się Kościoła sprawie Królestwa»”. W ten sposób, dzięki chrześcijanom, „miłość będzie się rozlewać w ludzkich sercach, aby mogło wzrastać Ciało Chrystusa, którym jest Kościół, oraz by powstawało społeczeństwo sprawiedliwości, pokoju i braterstwa” (206). Aby uniknąć wielkiego ryzyka, o którym mówił św. Paweł VI, że w misji „mówi się i robi wiele rzeczy, ale nie udaje się doprowadzić do szczęśliwego spotkania z miłością Chrystusa” (208), potrzebni są „misjonarze rozmiłowani, którzy wciąż pozwalają się zdobyć przez Chrystusa” (209).

Alessandro Di Bussolo / vaticannews.va / BP KEP

VATICAN NEWS

SERCE, KTÓRE ZMIENIA ŚWIAT

Rektor Paray-le-Monial ks. Etienne Kern
W świecie, w którym jest tak wiele bólu i cierpienia ludzie potrzebują pocieszenia, muszą znaleźć ukojenie w Sercu Jezusa – mówi rektor sanktuarium w Paray-le-Monial, gdzie przed 350 laty Pan Jezus objawił św. Małgorzacie Marii Alacoque swe Serce. Rozmawiając z Radiem Watykańskim, ks. Etienne Kern potwierdza, że Nabożeństwo do Najświętszego Serca ma właśnie taki kojący i odradzający efekt.

Krzysztof Bronk i Marie Duhamel - Watykan
„Ludzie, którzy przybywają do Paray-le-Monial, aby odpocząć na Sercu Jezusa, doświadczają łagodności Boga, Jego nieskończonej delikatności, a jednocześnie Jego odradzającej mocy, pocieszania i przemiany" – mówi ks. Kern, komentując ogłoszoną przedwczoraj encyklikę Dilexit nos. Dokumentem tym Papież potwierdził, że objawienia, które otrzymała św. Małgorzata Maria, są dziś jeszcze bardziej aktualne niż przed 350 laty. Niewdzięczność i obojętność względem „Serca, które tak bardzo umiłowało", jest dziś bowiem jeszcze większe niż w XVII-wiecznej Francji. A zarazem znów są obecne wypaczone wizje Boga. Ludzie nie pojmują, jak wielka i czuła jest miłość Jezusa względem nich.

Szansa na pojednanie w Kościele
Zdaniem rektora głównego sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa, Encyklika Dilexit nos jest też reakcją na cierpienia wewnątrz Kościoła, szansą na pojednanie dla tych, którzy są zdezorientowani nauczaniem Papieża Franciszka. W tym tekście Ojciec Święty powraca bowiem do tego, co najistotniejsze. I to właśnie pozwala pogodzić wszystkie wrażliwości obecne w Kościele. W tej kwestii wszyscy jesteśmy jednomyślni, mamy jedno serce i jedną duszę – mówi ks. Kern, dodając, w tym dokumencie Franciszek zostawia nam syntezę swego pontyfikatu. Jakby chciał nam pokazać, co ma po nim pozostać.

Wyzwanie dla Francji: co zrobiłaś z Sercem Jezusa?
Rektor francuskiego sanktuarium przyznaje, że choć wiedział o pracy nad dokumentem o Sercu Jezusa, to nie spodziewał się tekstu tak bogatego pod względem doktrynalnym i tak mocno zakorzenionego w Tradycji Kościoła i historii duchowości. W sposób szczególny zaskoczyły go liczne odwołania do autorów francuskich. W tym sensie encyklika ta stanowi wyzwanie dla Francji, pytanie pod jej adresem: co uczyniła z Sercem Pana Jezusa, skoro to nabożeństwo zostało w sposób szczególne powierzone temu narodowi. Jest to skarb, którego potrzebuje dzisiaj Kościół. Jezus przyszedł ogień rzucić na ziemię – przypomina francuski kapłan – a ten ogień płonie właśnie w Jego Sercu. O tym jest ten dokument.

Kraków, 8 grudnia 2024

Siostrom Służebniczkom

w dniu patronalnego święta
Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
składamy Siostrom najszczersze podziękowania za
obecność i służbę dla naszej parafialnej wspólnoty.
Wasza praca i ofiarność przynoszą nam wiele dobra.
Cieszymy się Waszą obecnością wśród nas.
Życzymy, by Maryja Niepokalana
wypraszała Wam u Boga wiele łask zdrowia,
sił i gorliwości do dalszej służby Bogu i ludziom.

Zespół Redakcyjny *Głosu Arki Pana*

DZIECI W KOŚCIELE

ABY GODNIE I POBOŻNIE PRZEŻYWAĆ MSZĘ ŚWIĘTĄ

Za parę dni wejdziemy w czas Adwentu, który uświadamia nam, że całe nasze życie jest Adwentem – oczekiwaniem – prowadzącym nas do najważniejszego spotkania z Bogiem w godzinie naszej śmierci.

Adwent jest czasem zatrzymania i zadumy, czasem prowokującym do odwrócenia hierarchii ważności spraw – a raczej przywrócenia jej właściwego porządku. Stąd też chcę poddać pod refleksję problem zachowania dzieci w czasie sprawowania Mszy świętej. Oczywiście chodzi o dzieci młodsze, które nie bardzo wiedzą, gdzie się znajdują. Takie jest ich prawo, ale przecież za te dzieci i ich właściwe wychowanie i nauczanie odpowiadają starsi. W pierwszej kolejności są to rodzice i dziadkowie, na których spoczywa wielkie zadanie przekazu wiary oraz uwrażliwienia na kwestie powagi i świętości miejsca, w którym się znajdujemy.

Z wielkim niepokojem można zauważyć postawę niektórych rodziców, którzy uważają, że ich pociechom wszystko wolno, a pozostali ludzie powinni się zachwycać, jak pięknie ich „skarb" ściąga na siebie uwagę wszystkich wokół, równocześnie odciągając pozostałych obecnych w kościele wiernych od tego, co się dzieje w czasie sprawowania Ofiary Mszy świętej.

Bardzo pięknie i dobrze, gdy rodzice chcą iść z dziećmi – zwłaszcza młodszymi – do kościoła, aby wspólnie przeżywać Mszę świętą. I to jest wspaniała postawa. Ale to pragnienie zobowiązuje rodziców do pewnej postawy: dzieckiem w czasie Liturgii niedzielnej i świątecznej trzeba się zająć. Należy to uczynić z czystej miłości bliźniego. Nie możemy myśleć tylko o tym co dla nas wygodne. Trzeba też wziąć pod uwagę i mieć na względzie pozostałych wiernych uczestniczących w niedzielnej czy świątecznej liturgii. Wielu z nich tęskni za tymi chwilami szczególnej modlitwy po całotygodniowym zabieganiu. Biegające, skaczące i hałasujące dzieci nie pozwalają skupić się na niczym innym, jak tylko na ich krzyku i zabawach. Świątyni to nie plac zabaw. Dzieci zostawione samym sobie nie tylko przeszkadzają innym modlącym się ale mogą stanowić także zagrożenie dla siebie i innych, a wtedy gdy coś się stanie powstaje poważny problem.

Taka postawa obojętnych rodziców, to brak miłosierdzia, zarówno dla pozostałych uczestników Mszy św. jak i dla kapłana, który celebruje Liturgię lub głosi Słowo Boże. W tym miejscu pragnę poruszyć jeszcze jedną ważną kwestię. Zdarza się czasem, że kapłan któremu leży na sercu dobro wiernych i tych mniejszych i większych, zwróci delikatnie uwagę i poprosi o pomoc, to wtedy podnosi się wielki krzyk: „jak on śmiał, jak on mógł zwrócić nam uwagę na zachowanie naszego dziecka". Kapłan może a nawet powinien zwrócić uwagę na właściwe zachowanie w kościele, w Domu Bożym.

Powinniśmy mieć świadomość, że kapłan nie jest tylko zwykłym zarządcą budynku, w którym sprawuje się kult lub zwykłym wychowawcą, ale jest stróżem i szafarzem Bożych sakramentów i ukazuje nam drogę do nieba. Kapłan może być po ludzku słabym człowiekiem, ale nie nam to sądzić. Jest Sługą Chrystusa działającym na Jego polecenie i w jego Imieniu. Kapłan jest nam potrzebny by udzielać nam zbawiennych sakramentów otwierających nam drogę do nieba, a więc nie można mu odmawiać prawa do upominania i prośby o godne zachowanie tak dorosłych jak i dzieci.

Dlatego kochani rodzice, którzy przychodzicie do naszej świątyni ze swymi małymi pociechami na Mszę świętą, weźcie, prosimy, odpowiedzialność za ich właściwe zachowanie i pomóżcie sobie, swoim dzieciom i innym wiernym godnie i pobożnie przeżywać Mszę świętą. Pamiętajmy że świątynia to Dom Boży, gdzie stykamy się z naszym Zbawicielem, Jezusem Chrystusem..

Zachęcamy zatem rodziców z małymi dziećmi by uczestniczyli w miarę możliwości we Mszy świętej o godz. 11.00. Starszych parafian, którzy pragną w większej ciszy i skupieniu przeżywać ofiarę Mszy świętej zapraszamy na inne godziny.

W trosce o Dom Boży
Parafianin

NAGRODA DLA UCZNIA SP 101 HUBERTA OSZYWY

LIST DO OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

Uczeń klasy 7a Szkoły Podstawowej 101 Hubert Oszywa , ministrant w Arce Pana, zdobył w tym roku pierwszą nagrodę w XXXI Festiwalu Papieskim w kategorii literackiej, który się odbył 20 października 2024 r. w Białym Dunajcu,

Festiwal od lat cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem dzieci i młodzieży oraz nauczycieli, którzy z zaangażowaniem przygotowują swoich uczniów do udziału w przesłuchaniach konkursowych oraz towarzyszących festiwalowi konkursach literackim i plastycznym. Są one dla uczestników okazją do rozwoju zainteresowań, prezentowania talentów, poszerzania wiedzy i umiejętności, poznawania ważnych wartości. Tak było i w tym roku. Festiwal był objęty Honorowym Patronatem Małopolskiego Kuratora Oświaty. Hasło tegorocznej edycji brzmiało JAN PAWEŁ II - EWANGELIA STAROŚCI I CIERPIENIA. W swoim liście Hubert pięknie dziękował Ojcu Świętemu za żywy przykład godnego przeżywania cierpienia w miłości do Boga i bliźnich.

Oto list Huberta do Ojca Świętego Jana Pawła II

Drogi Ojcze Święty
Janie Pawle II

Na wstępie mego listu serdecznie Cię pozdrawiam. Piszę, bo chciałbym gorąco podziękować Ci za Twój pontyfikat. Pontyfikat naznaczony cierpieniem.

Czasy, które mamy, to czasy, w których znów toczą się wojny, jest wiele chorób i cierpienia.

Pada pytanie: Jaki sens ma cierpienie? Jaki ma cel?

Tymczasem Wasza Świątobliwość o cierpieniu wie bardzo dużo. Odpowiedzi możemy szukać w Piśmie Świętym, które jak sam powiedziałeś, jest wielką księgą o cierpieniu:

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne".

Odpowiedź też znajdziemy w Twoich encyklikach i w Liście Apostolskim Salvifici Doloris, gdzie piszesz, że „cierpienie zdaje się być-jest prawie nieodłączne od ziemskiego bytowania człowieka".

I nie są to tylko puste słowa.

Swoim życiem uczysz nas jak należy rozumieć cierpienie. Jako dziewięciolatek straciłeś Mamę, niedługo po tym zmarł Ci Brat, a gdy miałeś zaledwie 21 lat, odszedł Twój Tata.

To bardzo dużo jak na tak młodego człowieka.

Mimo tego nigdy nie zwątpiłeś, nie straciłeś wiary.

Twoje życie, pontyfikat było żywym przykładem przeżywania cierpienia i łączenia go z Chrystusem.

Jestem pod ogromnym wrażeniem Twojego postępowania Ojcze Święty, bo śmierć najbliższych to początek Twojego cierpienia, któremu stawiałeś czoła z niezwykłą siłą i odwagą.

Również jako papież doświadczyłeś ogromnego cierpienia. Myślę, że można podzielić je na cierpienie fizyczne (zamach na placu św. Piotra) i cierpienie psychiczne (zdiagnozowanie choroby Parkinsona).

Pokazywałeś światu jak należy żyć, że zawsze trzeba walczyć o pogodę ducha, walczyć mimo przeciwności. Kiedy postępowała choroba, dochodziły inne schorzenia, a Wasza Świątobliwość robiła się coraz starsza, pojawiały się głosy, że powinieneś abdykować.

Ale Ty nie zamknąłeś się murach Watykanu, tylko dzielnie wykonywałeś swoje obowiązki, ucząc nas i pokazując cierpienie, a wraz z nim nieodłączną część życia ludzkiego, czyli starość.

Osobiście najbardziej w pamięci zapadła mi ostatnia Droga Krzyżowa 25.03.2005 r. w Koloseum. Zawsze jej przewodniczyłeś, tym razem nie mogłeś być, więc za pośrednictwem telewizji łączyłeś się ze swojej prywatnej kaplicy. Stacja XIV, podczas której wziąłeś krzyż i z całych sił go przytuliłeś, zrobiła na mnie ogromne wrażenie. Obrazek pełen miłości, wiary i mimo wszystko nadziei.

Nie zawiodłeś nigdy.

Do końca chciałeś być z ludźmi i im służyć. I byłeś.

Kolejnym wydarzeniem, którego nie zapomnę, był dzień 27.03.2005 r. Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego, kiedy nie mogłeś wydobyć z siebie głosu, a błogosławiłeś wiernych. Niesamowite wzruszenie. Nie umiem sobie wyobrazić, jak bardzo musiało być Ci przykro, że ciało odmówiło współpracy. Ale mimo wszystko 30 marca tego samego roku znów pojawiłeś się w oknie podczas audiencji generalnej i znów w milczeniu błogosławiłeś.

Do końca!

Zgodnie z tym co pisałeś w Salvifici Doloris „zbawienie oznacza wyzwolenie od zła, a przez to samo pozostaje w ścisłym związku ze sprawą cierpienia".

Te wszystkie wydarzenia mogłem oglądać dzięki internetowi i mediom, bo nie było mnie jeszcze na świecie, ale wiedz Ojcze Święty, że Twoja nauka, Twoje życie są przewodnikami dla wielu młodych, dla mnie na pewno.

Dziękuję Janie Pawle II za żywy przykład godnego przeżywania cierpienia w miłości do Boga i bliźniego.

Z poszanowaniem
Hubert Oszywa

OAZOWY SPEKTAKL NA NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI W ARCE PANA

PIEŚŃ WOLNOŚCI ŚW. MAKSYMILIANA KOLBE

11 listopada świętowaliśmy w naszej parafii bardzo uroczyście! Biało - czerwona flaga rozpięta na Arce Pana, przywodziła na myśl słowa Wieszcza Adama Mickiewicza:

O wieści gminna! Ty arko przymierza
Między dawnymi i młodszymi laty:
W tobie lud składa broń swego rycerza,
Swych myśli przędzę i swych uczuć kwiaty!

Tego dnia już od południa w Arce Pana słychać było pieśni patriotyczne. Po Mszy św. o godz. 11:00 pięknie śpiewały chór Pastores z parafii Pana Jezusa Dobrego Pasterza oraz nasz chór parafialny Arka.

O godz. 18:45 Oaza Arka zaprosiła do kaplicy pojednania na Spektakl "Pieśń wolności św. Maksymiliana Kolbe " połączony z patriotycznym śpiewograniem .

To było wyjątkowe widowisko poświęcone Patronowi tej kaplicy, którego figura w obozowym pasiaku z numerem 16670 i nienaturalnie wygiętymi rękami znajduje się właśnie tutaj, tuż obok figury Matki Bożej Pancernej.

Przedstawienie zachwyciło niezwykłą scenografią, znakomitą choreografią, grą świateł i wreszcie grą aktorską. Przygotowane przez młodzież, która w tym gąszczu mediów i codziennym zabieganiu, znalazła czas i sama stworzyła scenariusz widowiska, odwołując się do życiorysu Świętego Męczennika, który oddał swoje życie za drugiego człowieka.

W wypełnionej po brzegi kaplicy pojednania ze wzruszeniem oglądaliśmy sceny z życia Świętego, któremu ta kaplica jest poświęcona i słuchaliśmy pięknie śpiewającej młodzieży. Józef Piłsudski mówił: „Naród, który traci pamięć przestaje być Narodem – staje się jedynie zbiorem ludzi, czasowo zajmujących dane terytorium". Uczestnicząc w patriotycznym śpiewograniu przygotowanym przez naszą młodzież, prawdziwie czuliśmy, że nam to nie grozi.

Małgorzata Modzelewska

PATRIOTYCZNY KONCERT W SP 101

OJCZYZNA TO KRAINA, KTÓRA SIĘ W SERCU ZACZYNA...

14 listopada w SP 101 odbył się koncert patriotyczny zatytułowany „*Róża moja zakwitnie*"

Tytuł koncertu to cytat z "*Kordiana*", dramatu Juliusza Słowackiego czytanego w tym roku w ramach Narodowego Czytania pod patronatem Pary Prezydenckiej, w którym Szkoła 101 także brała udział.

Kordian mówi: "*Róża moja zakwitnie...Ksiądz w czarnym habicie: Pacierze nad nią zmówi... Więc róża – i dziécie*". Chodzi tu o przekazywanie dziedzictwa i utrwalenie pamięci - Słowackiemu całe życie towarzyszyła obsesja lęku przed zapomnieniem.

Pisał :*Lecz zaklinam – niech żywi nie tracą nadziei i przed narodem niosą oświaty kaganiec; A kiedy trzeba, na śmierć idą po kolei, Jak kamienie przez Boga rzucane na szaniec*!

Ideą koncertu zorganizowanego z okazji Narodowego Święta Niepodległości było oddanie hołdu i ocalenie od zapomnienia tych często bezimiennych bohaterów Ojczyzny , którzy przez wieki walczyli o wolną Polskę, niesienie symbolicznego kaganka oświaty, wszak światło symbolizuje wieczność i chwałę Boga.

Pośród wielu znamienitych gości był gość wyjątkowy - Budowniczy Szkoły 101, p. Franciszek Czyszczoń. Przybył on na spotkanie ze swoim synem Henrykiem - uczniem klasy 1 w nowo otwartej 1 lutego 1965 roku SP 101.

Koncert rozpoczął się hymnem narodowym, odśpiewanym pod Sztandarem SP 101. Spotkanie odbywało się w niezwykłym miejscu - na korytarzu II piętra, przy grunwaldzkich mieczach i tarczy z wypisanymi na niej najważniejszymi datami stulecia odzyskania niepodległości. Było ono prawdziwą biesiadą poetycko - muzyczną. Pieśniom patriotycznym towarzyszyły recytacje wierszy.

Przepięknie śpiewały dzieci, pięknie śpiewali również zaproszeni goście - seniorzy z Arki Pana, harcerze ze Szczepu Bartoszowcy oraz Absolwentka Stojedynki p. Ilona Ring - jej "*Modlitwa o pokój*" wieńczyła występy. W śpiew włączali się wszyscy uczestnicy spotkania - na ekranie wyświetlały się słowa pieśni.

Pieśni przeplatały się z wierszami deklamowanymi przez laureatów szkolnego konkursu recytatorskiego. W nawiązaniu do tegorocznego Narodowego Czytania dramatu Juliusza Słowackiego, nauczyciele czytali przepełnione tęsknotą za Ojczyzną jego wiersze, a przewodnicząca Rady Rodziców p. Magdalena Żurek wzruszającą refleksję o kraju lat dziecinnych pisaną w Ameryce przez Absolwenta'2020.

Występującym artystom towarzyszył chór szkolny.

Było niezwykle klimatycznie. Tego wieczoru w sztafecie pokoleń zarówno dzieci, młodzież , jak i starsi wyraźnie odczuli, że ojczyzna to kraina, która się w sercu zaczyna....

Na finał wszyscy wspólnie odśpiewali Rotę.

Małgorzata Modzelewska

W NASZEJ PARAFII

GODZINA ŚWIĘTA
We czwartek 31 października br. o godz.16.30 przed pierwszym piątkiem miesiąca odbyło się czuwanie modlitewne ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH i DZIEŃ ZADUSZNY
We Wszystkich Świętych Msze św. w naszej parafii były celebrowane według porządku niedzielnego. Na cmentarzu w Grębałowie Msze za zmarłych z naszej parafii zostały odprawione o 11.00 i 14.00, a o 15.00 procesja z modlitwą za zmarłych. W Dzień Zaduszny Msze św. były celebrowane o: 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 16.00 i 18.00. Msze św. o 8.00 i 18.00 w intencjach zbiorowych, które zostały odczytane przed Mszą św. a celebracjach procesje różańcowe z wypominkami wewnątrz kościoła.

MĘSKI RÓŻANIEC
W niedzielę 3 listopada br. po Mszy św. o 12.30 Rycerze Kolumba zaprosili na męski różaniec – modlitwę mężczyzn i za mężczyzn w procesji od naszego kościoła do Krzyża Nowohuckiego.

PRZEDSTAWIENIE O BŁ. EDMUNDZIE BOJANOWSKIM
We czwartek 7 listopada br. po Mszy św. wieczornej w kościele zostalo wystawione przedstawienie o bł. Edmundzie Bojanowskim przygotowane przez siostry katechetki i dzieci z naszej parafialnej scholi.

ROCZNICA ŚMIERCI KS. JÓZEFA GORZELANEGO
We czwartek 7 listopada br. polecaliśmy Bogu duszę budowniczego Arki Pana ks. Józefa Gorzelanego w 19 rocznicę jego śmierci.

OAZY SPEKTAKL NA ŚWIETO NIEPODLEGLOSCI
W Święto Niepodległości młodzież oazowa naszej parafii zaprosiła na patriotyczne śpiewogranie. Odbylo się ono w kaplicy pojednania o 18.45. Tego samego dnia o 11.00 uroczysta Msza w intencji Ojczyzny a po niej chóry „Arka" i „Pastores" dały koncert pieśni patriotycznych.

MODLTWA ZA ZMARŁYCH
Przez cały listopad modlitwa za zmarłych polecanych w wypominkach jednorazowych odbywała się w dni powszednie w Grocie Matki Bożej o 17.15.Modlitwa za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych była w każdą niedzielę, a w drugi piątek każdego miesiąca o 18.00 ofiarowaana była za nich Msza Święta.

KWESTA
W niedzielę 10 listopada br. przed kościołem kwestowała Fundacja Mleko i Miód, której celem jest szeroko rozumiana pomoc osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom. Organizowanie terapii, opieki, rehabilitacji i wypoczynku w przyjaznym środowisku..

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI
W poniedziałek 11 listopada br. w Święto Niepodległości o godz. 11.00 zostala odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny a po niej chóry „Arka" i „Pastores" dały koncert pieśni patriotycznych. Natomiast wieczorem młodzież oazowa naszej parafii zaprosiła na patriotyczne śpiew ogranie, które odbylo się w kaplicy pojednania o 18.45.

SPOTKANIA WSPÓLNOT PARAFIALNYCH
Straż Honorowa Serca Jezusowego zaprasza na spotkanie we wtorek 12.11. o 16.30 w sali nr 9. Natomiast Stowarzyszenie Krwi Chrystusa zaprosiła w czwartek 14.11. o 16.00 na adorację w „Grocie" i potem na spotkanie w sali 9.
We czwartek 14 i 21 listopada nie było spotkania pogłębienia wiedzy religijnej.
Wspólnota Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego zaprosiła na adorację i Mszę w intencji obrony życia w sobotę 16 listopada br. po godz. o 10.00.
We czwartek 21 listopada o 18.30 w sali naprzeciwko kawiarni „Nadzieja" odbył się miting otwarty Grupy Anonimowych Alkoholików „Bez Nazwy". W mitingu może wziąć udział każdy zainteresowany. Udział nie wiąże się z koniecznością przynależności do grupy. Zapraszane są osoby borykające się z problemem alkoholowym, ale także ich bliscy.
W niedzielę 24 listopada o 9.30 Rodzina Radia Maryja zaprosiła na Mszę Świętą w intencji Ojczyzny, Radia Maryja i dzieł przy nim powstałych.

SPEKTAKL W MYŚLENICACH
W niedzielę 24.11 na godz. 16.30 nasza parafia zorganizowała wyjazd do Myślenic na spektakl grupy teatralnej Misterium pt. „Wyspa" według scenariusz i reżyserii Marcina Kobierskiego. „Wyspa" to opowieść o poszukiwaniu samego siebie, aby jak najlepiej wykorzystać ten wspaniały skarb, jakim jest ludzkie życie.

SZKOŁA PODSTAWOWA SS. SALEZJANEK
Szkoła Podstawowa ss. salezjanek na os. Kościuszkowskim 7, zaprosiła rodziców dzieci z zerówek na dzień otwarty w sobotę, 16 listopada, od 10.00 do 16.00.

KONKURS SZOPEK
Serdecznie zapraszamy do udziału w IX parafialnym konkursie na najpiękniejszą Bożonarodzeniową szopkę pod hasłem NIE BYŁO MIEJSCA DLA CIEBIE pod honorowym patronatem Proboszcza Arki Pana ks. Jerzego Czerwienia i Dyrektora SP 101 Anny Serafin – Gruszko. Szopkę wykonaną w dowolnym stylu i w dowolnej technice należy przynieść do dnia 18 grudnia 2024 roku do Arki Pana. Wszelkich informacji związanych z konkursem udzielają ks. Tomasz Nowak i Małgorzata Modzelewska (pod adresem mailowym uczen.pl@op.pl).

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
1. Nathan Biskup	09.07.2024	26.10.2024
2. Oskar Maksymilian Stańczyk	01.08.2024	10.11.2024
3. Zofia Antonina Krzyżak	29.08.2024	10.11.2024

KRONIKA ŻAŁOBNA

	ur.	zm.
1. Janina Podłęka	04.03.1933	14.10.2024
2. Jan Skwarek	24.08.1941	15.10.2024
3. Halina Kruczek	12.12.1945	18.10.2024
4. Adam Jurkowski	25.11.1939	17.10.2024
5. Marek Wojtasik	03.01.1952	21.10.2024
6. Bogumiła Myszk	14.03.1937	18.10.2024
7. Maria Walczyk	12.03.1955	23.10.2024

8. Danuta Aleksandrowicz	18.03.1952	29.10.2024
9. Bogumiła Kalin	10.06.1943	24.10.2024
10. Halina Górska	28.08.1948	31.10.2024
11. Danuta Kwiatkowska	14.09.1960	30.10.2024
12. Bożena Seremak - Weber	01.05.1946	01.11.2024
13. Tadeusz Pudełek	01.09.1952	02.11.2024
14. Ryszard Sikora	20.01.1960	04.11.2024
15. Maria Ryńca	08.09.1939	08.11.2024
16. Henryk Młodawski	11.06.1942	11.11.2024
17. Paweł Stefanek	17.12.1976	08.11.2024
18. Zdzisława Ćmak	15.10.1935	13.11.2024
19. Janusz Nalepa	13.10.1939	13.11.2024
20. Czesław Murdza	29.04.1957	13.11.2024
21. Emil Dębosz	24.12.1946	15.11.2024
22. Danuta Windak	18.12.1933	18.11.2024

Katolicka Poradnia
Życia Rodzinnego

Katolicka Poradnia Życia Rodzinnego w naszej parafii jest czynna we czwartki od 17.00 do 19.00.
Znajduje się w budynku przy Placu Fatimskim obok sali oazowej.
Na spotkania w poradni obowiązują zapisy internetowe na stronie Fundacji Towarzyszenia Rodzinie: ftrodzinie.pl

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA W ARCE PANA

Niedziele:
6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30 (chrzty), 16:00, 17:30, 19:00
Święta Kościelne:
6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 16:00, 18:00
Dni Powszednie:
6:00, 6:30, 7:00, 7:30, 8:00 (grota MB Fatimskiej),
11:00 (grota MB Fatimskiej), 18:00

Spowiedź Święta - w Kaplicy pojednania:
Dni powszednie: 6:00-8:30; 16:30-18:00; w niedziele i święta: przed Mszą św.
Pierwsze piątki:6:00-8:30;15:00-18:00

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
w środy o godz. 7:00 i 18:00

Nabożeństwa Fatimskie: od maja do października 13 każdego miesiąca o godz. 18:00

Odpust: I. MB Królowej Polski - 3 maja; II. Matki Bożej Fatimskiej - 13 września

GŁOS Arki Pana

„Głos Arki Pana" jest dostępny w:
- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanię)

BIURO PODRÓŻY Galeon

Biuro Podróży „GALEON"

Laureat konkursu „ODYS'2007" za najlepszą ofertę własną w turystyce młodzieżowej

www.galeon.krakow.pl

zaprasza na

NOWA STRONA WWW - ZAPRASZAMY

WYCIECZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY

(ponad 74 propozycje dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:
Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacka Troja (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa !) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziołka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogrodzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędowska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Małgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kiełbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indiańska + Diabelski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu , Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szyndzielnia, Niepołomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba leśna, bacówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czorsztynie, Spływ Dunajcem, Tatrzański Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierzchowska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszawa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Wenecja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skała, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.
Ogniska z pieczeniem kiełbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie !

WYCIECZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI

(oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:
SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEDEŃ, BUDAPESZT, BRATYSŁAWA. RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIENIEC PODOLSKI itd. RUMUNIA, BUŁGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISZPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LISIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTSERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Śladami św. Olafa, ZIEMIA ŚWIĘTA *i wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie !*

MEDZIUGORJE

terminy w 2025 r. już wkrótce.

WYCIECZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa
Zapraszamy do współpracy ORGANIZATORÓW IMPREZ

ZAPISY i INFORMACJE:

Biuro Podróży „GALEON" 31-959 Kraków, os. Górali 5
czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00
budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks"
tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930
e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

W NASZEJ PARAFII - FOTO. TADEUSZ PAŁKA

02.11.2024 - DZIEŃ ZADUSZNY PROCESJA

03.11.2024 MĘSKI RÓŻANIEC

11.11.2024 ŚPIEWOGRANIE OAZA

14.11.2024 SP 101 WIECZÓR PATRIOTYCZNY